

Ustawa
z dnia 2007 r.
o równym traktowaniu¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa zapewnia każdemu prawo do równego traktowania w zakresie:
- 1) możliwości podejmowania oraz warunków wykonywania działalności zawodowej,
w szczególności warunków dostępu do zatrudnienia, łącznie z kryteriami rekrutacji, warunków zatrudnienia, warunków podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz wykonywania pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej;
 - 2) dostępu do instrumentów i usług oferowanych przez instytucje rynku pracy oraz innych usług i instrumentów oferowanych przez inne podmioty działające na rzecz rozwoju zasobów ludzkich i przeciwdziałania bezrobociu;

¹⁾Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektyw:

1. dyrektywy Rady z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.Urz. WE L 39 z 14.2.1976, str. 40; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5 t. 1, str. 187);
2. dyrektywy Rady z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa (Dz.U. WE L 359 z 19.12.1986, str. 56, ; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 5, t. 1, str. 330)
3. dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.Urz. WE L 180 z 19.07.2000, str. 22, Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 20, t. 1, str. 23);
4. dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.Urz. WE L 303 z 02.12.2000, str. 16; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, str. 79);
5. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.Urz. WE L 269 z 5.10.2002, str. 15; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 5, t. 4, str. 255);
6. dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (Dz. Urz. UE L 373 z 21.12.2004, str. 37);
7. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/54/WE z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przedredagowana) (Dz. Urz. UE L 204 z 26.07.2006, str. 23).

- 3) przystępowania i działania w związkach zawodowych, organizacjach pracodawców, samorządach zawodowych oraz organizacji pozarządowych;
- 4) zabezpieczenia społecznego;
- 5) opieki zdrowotnej;
- 6) oświaty i szkolnictwa wyższego

w szczególności bez względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, wyznanie lub światopogląd, poglądy polityczne, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, stan cywilny oraz rodzinny.

2. Ustawa zapewnia każdemu prawo do równego traktowania w zakresie świadczenia

i dostępu do usług oraz dostawy i dostępu do towarów, bez względu na płeć, rasę oraz pochodzenie etniczne.

Art. 2.

Postanowienia niniejszej ustawy nie naruszają:

- 1) w odniesieniu do przyczyn wymienionych w art. 1 ust. 1 - przepisów ustanawiających odmienne traktowanie ze względu na obywatelstwo, w szczególności warunków wjazdu i pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz traktowania związanego ze statusem prawnym tych osób;
- 2) w odniesieniu do wieku i niepełnosprawności - przepisów dotyczących funkcjonowania sił zbrojnych, policji, straży granicznej oraz służby więziennej.

Art. 3.

Niniejsza ustawa nie narusza przepisów dotyczących równego traktowania zawartych

w odrębnych ustawach w zakresie wskazanym w art. 1 ust. 1. W zakresie nieuregulowanym

w tych przepisach stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 4.

1. Naruszenie prawa do równego traktowania stanowi:

- 1) dyskryminowanie bezpośrednio;
- 2) dyskryminowanie pośrednio;
- 3) molestowanie;
- 4) molestowanie seksualne;
- 5) działanie polegające na zachęcaniu innej osoby do naruszenia prawa do równego traktowania lub nakazaniu jej naruszenia tego prawa;
- 6) wszelkie mniej korzystne traktowanie kobiety związane z ciążą lub urlopem macierzyńskim;
- 7) wszelkie mniej korzystne traktowanie wynikające z odrzucenia lub podporządkowania się molestowaniu lub molestowaniu seksualnemu przez osobę, której ono dotyczyło;
- 8) niedokonanie przez pracodawcę niezbędnych dostosowań umożliwiających osobie niepełnosprawnej podjęcie lub kontynuowanie zatrudnienia na stanowisku u danego pracodawcy, o ile dostosowania te skutkowałyby nałożeniem na pracodawcę nadmiernych obciążeń.

2. Przy ocenie, czy dostosowania, o których mowa w ust. 1 pkt 8, skutkowałyby nałożeniem na pracodawcę nadmiernych obciążeń, bierze się pod uwagę możliwość uzyskania przez pracodawcę pomocy w wystarczającym stopniu

rekompensującej te obciążenia z środków publicznych, a w przypadku gdy nie ma możliwości uzyskania tej pomocy, sytuację finansową pracodawcy.

Art. 5.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dyskryminowanie bezpośrednie – oznacza to sytuację, w której z jednej lub kilku przyczyn, o których mowa w art. 1, dana osoba jest traktowana mniej korzystnie, niż jest, była lub byłaby traktowana inna osoba w porównywalnej sytuacji;
- 2) dyskryminowanie pośrednie:
 - a) oznacza to sytuację, w której na skutek pozornie neutralnego postanowienia, zastosowanego kryterium lub podjętego działania występują lub mogłyby wystąpić niekorzystne dysproporcje albo szczególnie niekorzystna sytuacja osoby wyróżnionej ze względu na jedną lub kilka przyczyn określonych w art.1, chyba że postanowienie, kryterium lub działanie jest obiektywnie uzasadnione ze względu na zgodny z prawem cel, który ma być osiągnięty, a środki służące osiągnięciu tego celu są właściwe i konieczne, lub
 - b) w odniesieniu do osób niepełnosprawnych - oznacza to sytuację, w której na skutek pozornie neutralnego postanowienia, zastosowanego kryterium lub podjętego działania występują lub mogłyby wystąpić niekorzystne dysproporcje albo szczególnie niekorzystna sytuacja osoby niepełnosprawnej, chyba że dostosowania mające na celu zmianę tej sytuacji skutkowałyby nałożeniem na pracodawcę nadmiernych obciążeń, z tym że jeżeli pracodawca może uzyskać pomoc rekompensującą w wystarczającym stopniu te obciążenia, obciążen tych nie uznaje się za nadmierne.
- 3) molestowanie – oznacza to zachowanie, którego celem lub skutkiem jest naruszenie godności osoby i stworzenie wobec niej zastraszającej, wrogiej, poniżającej, upokarzającej lub uwłaczającej atmosfery;
- 4) molestowanie seksualne – oznacza to każde nieakceptowane zachowanie o charakterze seksualnym lub odnoszące się do płci osoby, którego celem lub skutkiem jest naruszenie godności tej osoby w szczególności przy stwarzaniu wobec niej zastraszającej, wrogiej, poniżającej, upokarzającej lub uwłaczającej atmosfery. Na zachowanie to mogą się składać fizyczne, werbalne lub pozawerbalne elementy;
- 5) towary – oznacza to towary w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług;
- 6) usługi – oznacza to usługi w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług;
- 7) świadczenie usług – oznacza to świadczenie usługi w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług;
- 8) dostawa towarów – oznacza to dostawę towarów w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług;
- 9) prasa – oznacza to prasę w rozumieniu przepisów prawo prasowe

- 10) pracodawca – oznacza to podmiot, który zatrudnia, zatrudniał lub zamierza zatrudnić pracowników;
- 11) instytucje rynku pracy – oznacza to instytucje rynku pracy w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Rozdział 2 Równe traktowanie

Art. 6.

Każdy ma prawo do równego traktowania w zakresie określonym w art.1 ust.1.

Art.7.

Nie stanowi naruszenia prawa do równego traktowania:

- 1) podejmowanie działań służących zapobieganiu lub wyrównywaniu zróżnicowanego traktowania osób ze względu na jedną lub kilka przyczyn wymienionych w art. 1 ust. 1, poprzez zmniejszenie na korzyść takich osób faktycznych nierówności;
- 2) ograniczanie, ze względu na jedną lub kilka przyczyn określonych w art. 1 ust. 1, dostępu do działalności zawodowej oraz jej wykonywania, jeżeli rodzaj lub warunki jej wykonywania powodują, że przyczyna lub przyczyny wymienione w tym przepisie są rzeczywistym i decydującym wymaganiem zawodowym stawianym danej osobie, proporcjonalnym do osiągnięcia zgodnego z prawem celu różnicowania sytuacji danej osoby;
- 3) ograniczanie przez kościoły i inne związki wyznaniowe, ze względu na wyznanie lub światopogląd, dostępu do działalności zawodowej oraz jej wykonywania, jeżeli rodzaj lub warunki jej wykonywania powodują, że przyczyna lub przyczyny wymienione w tym przepisie są rzeczywistym i decydującym wymaganiem zawodowym stawianym danej osobie, proporcjonalnym do osiągnięcia zgodnego z prawem celu różnicowania sytuacji danej osoby;
- 4) różnicowanie sytuacji osób ze względu na wiek:
 - a) gdy jest to obiektywnie i racjonalnie uzasadnione celem zgodnym z przepisami, w szczególności celami polityki zatrudnienia, rynku pracy, kształcenia zawodowego pod warunkiem, że środki służące realizacji tego celu są właściwe i konieczne,
 - b) poprzez ustalanie dla celów zabezpieczenia społecznego różnych zasad przyznawania lub nabycia prawa do świadczeń, w tym różnych kryteriów wieku do obliczania wysokości świadczeń. W przypadku pracowniczych programów emerytalnych różnicowanie takie jest dopuszczalne, pod warunkiem, że nie stanowi to dyskryminacji ze względu na płeć.

Rozdział 3 Równe traktowanie w zakresie świadczenia i dostępu do usług oraz dostawy i dostępu do towarów

Art. 8.

Każdy ma prawo do równego traktowania w zakresie określonym w art. 1 ust. 2. Prawo to przysługuje wszystkim stronom stosunków prawnych powstałych w związku ze świadczeniem usług oraz dostawą towarów.

Art. 9.

Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania:

- 1) do sfery życia prywatnego i rodzinnego oraz do umów pozostających w związku z tymi sferami;
- 2) do treści zamieszczanych lub emitowanych w prasie, w ogłoszeniach lub reklamie;
- 3) do oświaty i szkolnictwa wyższego.

Art. 10.

Swoboda wyboru kontrahenta nie podlega ograniczeniom pod warunkiem, że wybór taki nie jest oparty na płci partnera lub jego pochodzeniu rasowym lub etnicznym.

Art. 11.

Nie stanowi naruszenia prawa do równego traktowania:

- 1) podejmowanie działań służących zapobieganiu lub wyrównywaniu zróżnicowanego traktowania osób ze względu na jedną lub kilka przyczyn wymienionych w art. 1 ust. 2, poprzez zmniejszenie na korzyść takich osób faktycznych nierówności.
W szczególności dotyczy to zróżnicowanego traktowania kobiet związanego z ciężą lub urlopem macierzyńskim;
- 2) różnicowanie sytuacji kontrahenta, jeżeli świadczenie usług oraz dostarczanie towarów wyłącznie lub głównie przedstawicielom jednej płci jest obiektywnie i racjonalnie uzasadnione celem zgodnym z prawem, pod warunkiem, że środki służące realizacji tego celu są właściwe i konieczne.

Art. 12.

Różnicowanie składek i świadczeń do celów ubezpieczeń komercyjnych i związanych z nim usług finansowych, ze względu na ciężę i macierzyństwo, jest zakazane.

Rozdział 4 Prezes Urzędu ds. Równego Traktowania

Art. 13.

Centralnym organem administracji rządowej właściwym w zakresie równego traktowania w zakresie ustalonym w art. 1, jest Prezes Urzędu do spraw Równego Traktowania, zwanym dalej „Prezesem Urzędu”.

Art. 14.

1. Prezes Urzędu wykonuje swoje zadania przy pomocy Urzędu do spraw Równego Traktowania, zwanego dalej Urzędem.

2. Organizację Urzędu określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 15.

1. Prezes Rady Ministrów powołuje Prezesa Urzędu spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu.

2. Na stanowisko Prezesa może zostać powołana osoba legitymująca się co najmniej siedmioletnim stażem pracy związanym ze zwalczaniem i przeciwdziałaniem dyskryminacji.

3. Kadencja Prezesa Urzędu trwa pięć lat.

4. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad działalnością Prezesa Urzędu.

5. Prezes Rady Ministrów powołuje zastępcę Prezesa Urzędu, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Urzędu. Prezes Rady Ministrów odwołuje zastępcę Prezesa Urzędu.

Art. 16.

Do zakresu działania Prezesa Urzędu należy:

- 1) opiniowanie i przygotowywanie projektów programów działań i aktów prawnych w zakresie równego traktowania;
- 2) występowanie do właściwych organów z wnioskami o wydanie lub zmianę aktów prawnych w zakresie równego traktowania;
- 3) występowanie do właściwych organów o zajęcie stanowiska w sprawach należących do zakresu ich działania o udzielenie informacji i pomocy oraz podjęcie działań w zakresie równemu traktowania;
- 4) monitorowanie sytuacji w zakresie równego traktowania;
- 5) współpraca z właściwymi organami administracji publicznej, organizacjami pozarządowymi i instytucjami w zakresie równego traktowania;
- 6) współpraca z zagranicznymi i międzynarodowymi organizacjami i organami w zakresie równego traktowania;
- 7) udzielanie pomocy merytorycznej, a w szczególności prawnej, w zakresie równego traktowania;
- 8) prowadzenie badań naukowych w zakresie równego traktowania;
- 9) gromadzenie i upowszechnianie informacji w zakresie równego traktowania;
- 10) wspieranie działalności grup, organizacji, środowisk, działających na rzecz równego traktowania;
- 11) opracowywanie i wydawanie publikacji oraz programów edukacyjnych, popularyzujących wiedzę o równym traktowaniu.

Art. 17.

Prezes Urzędu przedkłada do Sejmu RP, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, sprawozdanie z zakresu prowadzonej działalności oraz w zakresie równego traktowania w Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 5 Dochodzenie roszczeń

Art. 18.

Każdy, kogo prawo do równego traktowania w rozumieniu niniejszej ustawy zostało naruszone, może dochodzić swoich roszczeń na drodze sądowej.

Art. 19.

Sprawy na tle naruszenia prawa do równego traktowania w rozumieniu niniejszej ustawy są sprawami cywilnymi w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43 , poz. 296, z późn. zm.²⁾).

Art. 20.

1. Każdy, kogo prawo do równego traktowania zostało naruszone, może żądać zaniechania działań naruszających równe traktowanie, usunięcia skutków takich działań oraz odszkodowania lub zadośćuczynienia pieniężnego.

2. Każdy, kogo prawo do równego traktowania zostało naruszone, ma prawo do odszkodowania w wysokości nie niższej niż minimalne wynagrodzenie za pracę, ustalane na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 21.

Termin przedawnienia dochodzenia roszczeń z tytułu naruszenia zasady równego traktowania wynosi 3 lata od dnia powzięcia wiadomości o naruszeniu prawa do równego traktowania, nie dłużej jednak niż 5 lat od zajścia zdarzenia stanowiącego naruszenie prawa do równego traktowania.

Art. 22.

Jeżeli osoba dochodząca roszczeń z tytułu naruszenia prawa do równego traktowania uprawdopodobni, że doszło wobec niej do naruszenia tego prawa, na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia, że kierowała się obiektywnymi powodami, a rozróżnienie to nie stanowiło naruszenia prawa do równego traktowania w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 23.

1. Skorzystanie przez osobę, której prawo do równego traktowania zostało naruszone,

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1438, Nr 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 154, poz. 1540 i Nr 226, poz. 1656 oraz z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 662, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831 i Nr 123, poz. 849.

z uprawnień przysługujących z tytułu naruszenia prawa do równego traktowania nie może być podstawą niekorzystnego traktowania tej osoby.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osoby, która udzieliła w jakiegokolwiek formie wsparcia osobie korzystającej z uprawnień przysługujących z tytułu naruszenia prawa do równego traktowania.

Art.24.

Kto naruszy prawo do równego traktowania podlega karze grzywny w wysokości nie niższej niż 3.000 zł.

Art.25.

Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 24, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148, z późn. zm.³⁾).

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 26.

Postanowienia umów, regulaminów oraz statutów naruszające prawo do równego traktowania są nieważne.

Art. 27

W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 1997 r., Nr 123, poz. 776, z późn. zm.⁴⁾) w rozdziale 5, dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„14a. Pracodawca jest obowiązany do dokonania, w rozsądnych granicach, odpowiednich dostosowań niezbędnych dla osób niepełnosprawnych o szczególnych potrzebach, które odpowiedzą na ofertę pracy i będą uczestniczyć w procesie rekrutacji, a także dla osób odbywających staż, przygotowanie zawodowe lub praktyki zawodowe u udanego pracodawcy. Dostosowania uważa się za mieszczące się w rozsądnych granicach, jeżeli pracodawca może uzyskać zwrot poniesionych kosztów.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 109, poz. 1031 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 128, poz. 1351, z 2005 r. Nr 132, poz. 1103 i Nr 143, poz. 1203, z 2006 r. Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 664 i Nr 89, poz. 589.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 44, poz. 422, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 164, poz.1366 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 63, poz. 440, Nr 94, poz. 651, Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 791.

Art. 28.

W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2007 r., Nr 11, poz. 74, z późn. zm.⁵⁾) w art. 2a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa stoi na gruncie równego traktowania wszystkich ubezpieczonych bez względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, płeć, wyznanie lub światopogląd, poglądy polityczne, niepełnosprawność, orientację seksualną, stan cywilny oraz stan rodzinny.”.

Art. 29.

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2004 r., Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ustalanie, po zasięgnięciu opinii marszałka województwa, kryteriów wydawania przyrzeczeń i zezwoleń na pracę cudzoziemców; kryteria te nie mogą zawierać wymagań dyskryminujących kandydatów ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania polityczne i wyznanie religijne ani ze względu na przynależność związkową;”;

2) uchyla się art. 123;

3) art. 125 otrzymuje brzmienie:

„Art. 125. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 119-122, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148, z późn. zm.).”

Art. 30.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 21, poz. 125, Nr 115, poz. 792 i 793.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366 i Nr 175, poz. 1462 i Nr 267, poz. 2257, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043, Nr 149, poz. 1074, Nr 158, poz. 1121 i Nr 217 poz. 1588 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 791 i 793 i Nr 120, poz. 818.